No. 41. 1847.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 5 April.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Publicatie.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad VLISSINGEN;

Gelet op Zijner Majesteits Besluit van den 15. April 1843 (Staatsblad No. 13), houdende nadere Algemeene Bepalingen nopens den Verkoop van het BROOD en het Werk der Broodzetting;

Gelet op de briefwisseling met Heeren Gedeputeerde Staten van Zeeland, gevoerd ter vaststelling van de grondslagen, waarnaar de Zetting van het Brood zal behooren geregeld te worden;

Gelet op 's Raads Resolutie van den 19. dezer maand, houdende vaststelling van een Reglement op de Zetting van het Brood binnen deze Stad, van hetwelk dienzelfden dage afschrift aan Heeren Gedeputeerde Staten van Zeeland is toegezonden;

En gezien artikel 153 van de Grondwet van Staat;

Brengen bij deze ter kennis van de In- en Opgezetenen en van alle verdere belanghebbenden:

Dat door den Stedelijken Raad is vastgesteld het hierna volgende REGLEMENT op de Zetting van het Brood binnen de Gemeente Vlissingen.

Wordende een ieder uitgenoodigd, zich stiptelijk naar het voorschreve Reglement te willen gedragen; zullende, ten einde een ieder zich met den inhoud van hetzelve zoude kunnen bekend stellen, exemplaren daarvan te bekomen zijn bij den Stadsdrukker *P. C. Verhoeff*, tegen betaling van 25 cents.

En, opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is.

Gedaan in de Zitting van Burgemeester en Wethouders der Stad Vlissingen, den 2. April 1847.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME.
Ter ordonnantie van Hun Ed. Achtbare,
S. VAN DER SWALME.

—

REGLEMENT

OP DE

ZETTING VAN HET BROOD,

BINNEN

DE GEMEENTE VLISSINGEN.

ART. 1.

De soorten van Brood, naar aanleiding van het Koninklijk Besluit van den 15. April 1843 (Staatsblad No. 13), als het voornaamst en dagelijks voedsel der ingezetenen, binnen de Gemeente Vlissingen, aan de Zetting onderworpen, zijn de navolgende:

FIJN TARWEN BROOD,
bestaande uit gebuild tarwen meel, ontdaan van de zemelen;
GROF TARWEN BROOD,
bestaande uit tarwen kropmeel, en
ROGGEN BROOD,
bestaande uit roggen kropmeel.

ART. 2.

Deze opgenoemde broodsoorten, zullen toebereid worden met water, zout en gist, en bestaan moeten uit zuivere, onbedorvene en de voor elk soort bepaalde meelspeciën en toevoegselen, zonder eenig ander inmengsel hoegenaamd, en geenszins van eene betere hoedanigheid mogen zijn, dan bij dit Reglement is vastgesteld.

ART. 3.

Het aan de Zetting onderworpene brood, zal goed moeten bewerkt en gaar gebakken worden.

Het gewigt van hetzelve wordt bepaald op brooden van 10 of 5 oncen, ter keure van den bakker.

ART. 4.

Het is aan de bakkers geoorloofd al zoodanig ander brood te bakken, als hun mogt worden besteld.

Diergelijk brood zal echter door een bijzonder merk onderscheiden moeten worden, en zullen de bakkers of broodverkoopers hetzelve niet in hunne winkels mogen leggen, noch vermengen onder ander aan de Zetting onderworpen brood, hetwelk op de gewone wijze in wagentjes, manden enz. wordt rondgebragt.

Van deze bepaling zijn evenwel uitgezonderd koekjes en brooden met krenten of specerijen, en diergelijke gebakken, welke eerder als lekkernijen, dan als gewoon voedsel zijn aan te merken.

ART. 5.

De wagens en manden, waarmede het brood wordt uitgevent of rondgebragt, moeten voorzien zijn van het daarop in olieverw geplaatste merk van het aan de Zetting onderworpen brood, mitsgaders van de hoofdletters van den naam en de voornamen van den bakker of broodslijter.

ART. 6.

Ieder bakker of broodslijter zal, alvorens dit bedrijf te mogen uitoefenen, gehouden zijn aan de Commissaris van Politie schriftelijke opgave te doen van naam en voornamen, alsmede van de wijk en nommer der woonplaats, ook ten einde door tusschenkomst van dezen ambtenaar van de vereischte broodmerken te worden voorzien.

Bij verandering van woonplaats, zal daarvan desgelijks schriftelijk aan den Commissaris van Politie moeten worden kennis gegeven.

ART. 7.

De bakkers en broodverkoopers zullen moeten dulden, dat hunne huizen en winkels onderzocht worden, zoo dikwijls Burgemeester en Wethouders dit zullen noodig oordeelen, zonder zich tegen dat onderzoek te mogen verzetten, en zullen zij ten allen tijde iemand te huis moeten hebben, om daarbij tegenwoordig te kunnen zijn.

Voor zooverre de visitatien niet door Burgemeester en Wethouders zelve geschieden, zullen de daartoe benoemde personen ten minste twee in getal en wijders vergezeld moeten zijn van den Commissaris van Politie, en in dat geval, niet plaats mogen hebben vóór zonnen op- en ná zonnen ondergang, zonder schriftelijke magtiging van Burgemeester en Wethouders. (*Vervolg hierna.*)

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, den 28. Maart. Onder de zonderlinge geregtelijke voorvallen van den dag behoort een in de vorige week gedaan verzoek, om beslag te leggen op het gebalsemd lijk van een fransch juwelier. Deze man was onlangs uit Parijs alhier gekomen en gestorven, en zijne weduwe had hem laten balsemen, om hem des te gemakkelijker naar Parijs te kunnen medenemen, maar had verzuimd de kosten daarvoor te betalen. Gelukkig is eene transactie getroffen, en is het lijk kunnen vertrekken.

ENGELAND.

— In de *Naval and military Gazette* wordt in vollen ernst beweerd, dat de knevels eene wezentlijke dienst bij de ademhaling bewijzen, daar zij de koude lucht opslurpen voor dat deze in de neusgaten binnendringt, en aldus een voorbehoedmiddel tegen de tering zijn. Men schijnt opgemerkt te hebben, dat de militairen, die knevels dragen, minder onderhevig zijn dan de overige aan longziekten.

BELGIE.

BRUGGE den 31. Maart. Onder de gemeenten der provincie West-Vlaanderen, welke het meest bij de tegenwoordige ellende lijden, behoort Gulleghem. Op eene bevolking van 3612 zielen telt men daar reeds 450 zieken, van welke 316 de H. Sakramenten der stervenden hebben ontvangen! Gulleghem, eertijds zoo bloeijend, en waar de inwoners bij den vlas- en lijnwaadhandel een eerlijk bestaan vonden, worstelt thans tegen armoede en sterfte. De klokken zijn bijna altoos in beweging, om sterfgevallen en begrafenissen aantekondigen. In veertien dagen waren er *veertig* lijken ter aarde besteld. De pastoor en de twee geneesheeren liggen gevaarlijk ziek. Twee priesters zijn uit het seminarie van Brugge naar Gulleghem gezonden, om er de zieldienst waar te nemen.

NEDERLANDEN.

ROTTERDAM, den 31. Maart. Wij vernemen dat hier ter stede een valsch muntbiljet van *f* 20 in omloop is geweest. Het was blijkbaar uit de hand tegen eene ruit nageteekend, terwijl het watermerk en de onderteekening des ministers van finantien alle kenteekenen van valschheid droegen.

ARNHEM, den 30. Maart. Ll. Vrijd. vertrok van hier wederom een tachtigtal landverhuizers der afgescheidenen naar Noord-Amerika, om zich te Rotterdam, door tusschenkomst van den heeren *Hupig* en *Blokhuizen*, op het schip *de Dankbaarheid*, kapitein *Pott*, naar New-York in te schepen, van waar zij zich te Woupun, district Milwouskij in West-Councij, nog zeven honderd uren verder dan genoemde stad, bij hunne zich reeds sedert den voorzomer des verleden jaars, daar bevindende land- en provinciegenooten, gaan voegen. Onder genoemde verhuizers bevonden zich *zeer wél gestelde* bewoners van Rozendaal en Velp, zoodat men gerust kan berekenen, dat zij, door den verkoop hunner onroerende en roerende goederen, een zeer aanzienlijk kapitaal den lande uitvoeren, om, ter plaatse hunner bestemming de noodige landerijen goedkoop te bekomen, ten einde die in boerderijen te herscheppen. Zóó gingen dezen en zoo gaan er binnen kort nog veel meer. De kerk der afgescheidenen te Arnhem is dan ook werkelijk reeds te gelde gemaakt.

— Volgens de *Groninger Courant* van Dingsdag laatstleden heeft de agent aldaar een aantal door hem geweigerde kwartjes aan den opper-schotmeester ter examinatie opgezonden. Hoe zeer ook besnoeid zijn ze alleh goedgekeurd; ZEx. had alleen versch gesnoeide stukken bedoeld. Als de snoeijers nu slechts de beleefdheid hebben elke snoeijing op 't stuk te dateren, zoo zal de regterlijke magt ten minste eenige aanwijzing hebben om over de al of niet verschheid te beslissen.

— De commissie van landbouw in Zeeland belooft eene gouden medaille van *f* 100 voor een mudde vruchtbaar makende bestanddeelen van uitwerpselen van menschen, herleid tot een droog poeder.

— Het dagblad *de Tyd* had ll. Woensdag *f* 30,170,38½ verzameld voor de hongerende Ieren. *Asmodée* van zondag noemt zulke giften, een diefstal, gepleegd aan onze inlandsche hongerlijders. De sterfte van honger en gebrek is in sommige gemeenten van ons lief vaderland, naar gelang der bevolking, even groot, zoo niet grooter dan in Ierland, 't welk door Engeland uitgezogen, zoo als we vroeger zeiden, moedwillig aan de vreesselijkste rampen wordt ten prooi gelaten. Een wenk voor degenen die hun geld aan de Nederlandsche armen onttrekken, om het reddelooze Ierland te behouden.

— Uit Harderwijk schrijft men van den 30. Maart. Onder bevel van den kapitein *J. E. Scheltens* van het Oost-Indische leger, zal van hier op den 6. April aanstaande met scheeps gelegenheid naar Helvoetsluis vertrekken een detachement, sterk 180 onderofficieren en manschappen, vergezeld van den 2. luitenant *C. A. C. Versfelt*, één officier van gezondheid 3. kl. *J. G. X. Brockmeyer* en den apotheker 3. kl. *J. P. van Rouveroy van Nieuwaal*, om den 10. daaraanvolgend, aan boord van het schip *Sara Lydia*, gezagvoerder *B van der Tak*, geëmbarkeerd en naar Java te worden overgevoerd.

— Door de nederlandsche handel-maatschappij is voor Middelburg bevracht geworden het schip *Mercurius*, kapt. *W. Veeneman*.

VLISSINGEN, den 3. April. Door Zijne Exc. den heer Staatsraad, Gouverneur der provincie Zeeland, is tot lid van de commissie van bestuur over de school tot aankweeking van heelmeesters en vroedvrouwen in deze provincie, in plaats van den heer *Gysbertus de Puyt*, overleden, benoemd de heer *Jacob Willem Callenfels*, med. chir. et art. obstr. doctor alhier, en lid der provinciale commissie van geneeskundig onderzoek en toevoorzigt in Zeeland. Zijnde gemelde heer in de vergadering der commissie van eergisteren geïnstalleerd, en heeft in zijne nieuwe betrekking zitting genomen.

GEMENGDE BERIGTEN.

De Hertogin van Orleans lydt aan eene door niets te overwinnen slapeloosheid. — Maarschalk Soult is zyn 83e jaar ingetreden. — Keizer Nicolaas zou Frankryk met een bezoek vereeren. — Z. M. Willem II is geheel hersteld. — De koning van Sardinie is door vergif byna ad patres gegaan. — De regering van Hanover heeft de wetten op het gemaal en geslagt afgeschaft. Ook zelfs de Hanoveranen gaan ons in het goede vooruit. — Het gebrek is in Silezië zoo groot, dat de lieden gehakt stroo met dierlyk bloed vermengen, om daarvan brood te bakken. — Minister van Hall heeft zyne gezindheid te kennen gegeven om de gouden 10gulden als wettig betaalmiddel af te schaffen. — Verwacht op 't Loo hooge Engelsche adel bestemd voor de valkenjagt. — Een voornaam luchtschipper hield te Brussel eene voorlezing over de luchtvaart; by de 6000 luchtreizen zyn slechts 10 ongelukken gebeurd. — Op den grooten boetedag, heeft de bisschop van St. Asaph dienst gedaan in de West-Munsterkerk, zonder gezang. Text: Jerem. X: 24.; slechts 30 lords van 't hoogerhuis waren present; de stad zag er geheel op zyn zondags uit: treurig. — Koningin Christina leeft te Parys zeer vroom op 't oog — De burgemeester van Geervliet heeft 2 groote ossen opgevoerd. — Beroepen te Rotterdam Do J. J. Doedes Th. Dr. te Hall.

MENGELINGEN.

De Nederlandsche Maagd.

Wie is zij, die, met uitgeteerd en doodsbleek gelaat, tot op het gebeente vermagerd en in hoogst zwakken toestand daar nederzit binnen eene half gesloopte omtuining? Nog schijnt zij met hare ontvleeschde regterhand eene speer te omklemmen, waaraan eene oude vrijheidshoed hangt. Vaderlanders! dat is de Nederlandsche maagd, die gij aldus vervallen en kwijnende aanschouwt, en wier beeldtenis zelfs van uw voornaamste muntstuk is verdwenen. Treurende om haren verloren luister, en door verval van krachten geen den minsten lust tot opgeruimdheid meer gevoelende, werpt zij eenen droevigen blik op haren tuinleeuw. Beide waren weleer de voorwerpen van vereering niet slechts bij onze dierbare vaderen, maar bij alle beschaafde volken der aarde. Het eerbied inboezemende voorkomen der Nederlandsche maagd beschreef onze vaderlandsche en het vaderland zoo hartelijk liefhebbende dichter HELMERS zoo meesterlijk in den aanhef van den 4. zang zijner Hollandsche Natie, waar

hij van haar zegt:

Daar staat zy, Neêrlands maagd. Met golvend licht omschenen,
Slaat zy haar scheppend oog door 't ruim des Hemels henen,
En kluistert met één wenk elk sterv'ling aan haar zy,
Elk schynt voor 't juk gevormd; maar zy alleen is vry.

Welke gewaarwordingen moeten ons bezielen, als wij deze dichterlijke persoonsbeschrijving en den luister onzes vaderlands overwegen, toen Nederland de gezegendste vruchten van vrijheid en welvaart genoot, en zoo vele natien aan zich cijnsbaar maakte, en we daarmede vergelijken de jammeren en ellende waaronder het thans gebukt gaat? Hoe moeten wij ons door de billijkste verontwaardiging voelen aangegrepen, als wij bedenken tot welk eene laagte van miskenning, ja zelfs bespotting wij bij andere volken gezonken zijn, die weleer de wet uit onze hand ontvingen; als wij de armoede, de verongelijking, de landverhuizing van zoo vele burgerlijk gegoede ingezetenen gadeslaan, en den voortgang van geldverspilling van de zijde der regering, die, nota bene, van het zweet en bloed der ingezetenen leeft en in overvloed geniet? Is het niet even of die regering, met onze billijke klagten lagchende, in zich zelve zegt: » Schreeuwt en lamenteert zoo hard als gij wilt om verandering van zaken, wij zitten veilig achter de dikke muren onzer hôtels, en kunnen je niet hooren en willen je gedrukte klagten niet lezen, en zullen voortgaan te genieten, zoo lang we maar eenigzins kunnen, er kome dan van wat het wil!"

Helmers zegt verder van de Nederlandsche maagd:

Gevoel van waarde en kracht en hoogheid van vermogen
Veredlen haar gelaat en fonklen in haar oogen.

Ja, vaderlanders! gij weet het uit de geschiedenis, u als kinderen op de school onderwezen, er was een tijd dat Nederland waarde en kracht en hoogheid van vermogen bezat. En nu? waar is die waarde, die hoogschatting van ons plekje gronds, die kracht, die onze vaderen tegen Spanje, Frankrijk en Engeland ten toon spreidden, die hoogheid van handelsvermogen, die tegen andere handeldrijvende volken kon opwegen, gebleven? Wat zijn wij thans? Zonder waarde, zonder kracht te water en te land, zonder bloeijenden handel. Is die toestand niet voldoende genoeg om u wakker te schudden uit uwe onverschilligheid; niet voldoende genoeg om handen in een te slaan tot redding van het dieper en dieper zinkende land uwer geboorte?

Helmers eindigt zijne voorstelling aldus:

Zy drilt een zware speer in de onverzwakte hand,
Terwyl de glans der zon op 't gouden harnas brandt.
De blanke vederbos golft in de zonnestralen,
Die van den zilveren helm weerkaatsend nederdalen.
Fier staat zy, als een telg of liefling van de goôn,
En is het ideaal van 't eedle en 't ware en 't schoon.

Gelukkig dat de dichter onze dagen van vernedering en uitputting niet heeft beleefd. Hoe zou hij zich onder onze staatkundige hervormers hebben gerangschikt en met kracht van taal het: » waak op! waak op!" hebben uitgegalmd.

Waar is die vrijheid gebleven, waarvoor onze vaderen goed en bloed hebben opgeofferd? Het Spaansche juk was knellend, omdat het een vreemd juk was; maar het ministeriele, waaronder wij thans gebukt gaan, is nog ondragelijker, omdat het landgenooten zijn, die lust hebben het ons hoe langer hoe zwaarder te maken. De bloedplakaten waren wraakschreeuwend, maar wat is het bloed afpersen onzer dagen, dat men zich op eene zoogenaamde constitutionele wijze veroorlooft? Waar is het gouden harnas der Nederlandsche maagd gebleven? Versmolten tot dekking der noodelooze uitgaven. Waar is die blanke vederbos, die in de zonnestralen golfde, en de zilveren helm, van waar die stralen terugkaatsten? De vederbos is verloren geraakt, door de onachtzaamheid der landsvoogden, en van den helm hebben ze lepels en vorken laten maken, om schildpadsoep ten onze kosten te eten. — Zoo fier als de maagd weleer haar hoofd ten hemel beurde, en het ideaal was van het ware, edele en schoone, zoo bedrukt en het hoofd ter aarde gebogen, zit zij nu daar. Is er dan volstrekt geen middel meer, om die vervallen maagd weder tot krachtherstelling terug te brengen, en haar, al is het ook niet toegerust met dienzelfden glans als weleer, weder op de been te helpen ter eere onzes vaderlands? Wij gelooven, Ja! Want zoo lang er leven is, is er hoop. Maar, waar zijn de geneesmiddelen, waar de doctoren? De eerste vinden wij nog voorhanden in de *Pharmacopoea Batava* onzer zedelijke krachten. *Eendragt*, *beleid* en *trouw* zijn drie medicamenten, die haar, met verstand en tijdig toegediend, zeer veel baat kunnen verschaffen. Verzuimen wij geen oogenblik, om er gebruik van te maken. Kosteloos zijn zij te bekomen. De laatsten zijn nog genoegzaam voorhanden in onze Tweede Kamer, of onder de welgezinde notabelen onzes vaderlands. Roept hunne hulp in en toont, dat het lot der maagd u ter harte gaat. Zij hebben u reeds daadzakelijke bewijzen hunner goede gezindheden gegeven; slaat die niet in den wind. Met behulp dier medicijnen, en door het toevoorzigt dier geneesheeren, is er nog hoop op herstelling; maar, nog eens, Nederlanders! de tijd is kostbaar. Laat gij dien verloopen, dan zult gij het aan uw pligtverzuim te wijten hebben, wanneer de Nederlandsche maagd komt te vallen, en gij ten slotte haar stoffelijk overschot nog naar het graf zult moeten vergezellen, als ondankbare kinderen.

Kerken in Noord-Amerika.

Bij veel, wat in dit land de aandacht trekt, mag ook gevoegd worden het verbazend aantal kerken, die hetzelve oplevert, ten opzigte van welke het de vergelijking met de Europesche steden en dorpen veilig kan doorstaan.

Boston had reeds in 1840 bij eene bevolking van 88,900 zielen, niet minder dan 85 kerken, van welke vele 1000 tot 1500 personen kunnen bevatten.

Nieuw-York bij 310,000 inwoners 159 kerken, waaronder 41 Presbyteriaansche, 14 Hollandsche Hervormde, 27 Episcopaalsche, 18 Methodistische, 8 Roomsch-Katholijke, 2 Afrikaansche (d. i. Methodistische, Episcopaal-Baptistische en Presbyteriaansche), 6 vergaderplaatsen der Kwakers, 3 Luthersche, 3 Hernhuttersche 5 à 6 Synagogen, 2 Sociniaansche, 3 Universalische, 4 van kleinere Secten en 2 matrozen-kerken.

Philadelphia is nog beter voorzien van kerken. In de laatste 15 jaren hebben alleen de Methodisten in de stad en de voorsteden over de 20 kerken gebouwd, meestal ruime en aanzienlijke gebouwen; eveneens zijn er de Presbyteriaansche en Episcopale kerken aanmerkelijk in getal toegenomen.

De steden van minderen rang en grootere dorpen bezitten, betrekkelijk, een nog grooter aantal kerken dan de genoemde plaatsen. Zoo heeft *Salem* in *Massachusetts* op eene bevolking van 16,000 inwoners, 15 kerken; *New-Haven* op 14,000 zielen, 13 kerken; *Pough-Keepsie* aan de Hudson op 9000 zielen, 12 kerken; *Troy* op 25,000 inwoners, 15 kerken; *Newark* in *Nieuw-Jersey* 30,000 inwoners en 17 kerken, en *Rochester* 22 kerken op eene bevolking van 22,000 zielen.

Daarom niet getreurd!

—

Moog 't Behoud behouden blijven
En de dagbladschrijvers-schaar
Jaren lang nog vrucht'loos schrijven
En — bij 't spotziek handenwrijven
Der behoudslui, — vrucht'loos kijven
Op 't Ministerdom, 't is.... naar!
Maar, wij laten ons niet mallen,
Eenmaal komt aan ons de beurt,
Het Behoud zal eenmaal vallen, —
Lezers! daarom niet getreurd!

Troone een monsterkwast der kwasten
Tot den allerlaatsten cent
Ons uit kabinet en kasten
Moeten zesmaal 's weeks we ook vasten,
Wijl we in leege beurzen tasten,
Zuchtend: « we zijn insolvent!"
Ach! die lasten blij gedragen,
't Hoofd blijgeestig opgebeurd,
Eens zal ons de heilzon dagen, —
Vrienden! daarom niet getreurd!

Zien we ook duizende verhuizen
Naar het verre Amerika, —
Ach! 't is dáár almeê niet pluis en
Blijven wij maar zoetjes 't huis en
Geven wij hun maar een kruis en....
Onze beste wenschen na.
Mogt hier vrijheid — slavernij zijn!?..,
Ach, daar wordt zooveel gezeurd!....
Maar wij zullen eenmaal vrij zijn
Waarlijk, — daarom niet getreurd!

Word' de pers al met gedingen,
Als het ware, ook overstelpt,
Om haar 't zwijgen op te dringen
Of, nog erger, haar te dringen
Om 't Behouds-vivat! te zingen, —
Bah! geloof 't niet, dat het helpt.
Zingt men al 't Behoud « vivatjes!"
Eens, — wie weet, hoe dra 't gebeurt, —
Brengen wij het.... « pereatjes!"
Daarom, — daarom niet getreurd!

En moge al het consistorie
('t Ministerie) van 't Behoud,
In den roes van klatergloric,
Gillend schateren: « jandorie!
« Ons, ja, ons is de victorie!"
Eenmaal raakt het er om koud!
Maar — volharderd; onverdroten,
Al, wat slecht is, afgekeurd,
Dus, ten slotte, landgenooten!
Nogmaals, — daarom niet getreurd!

ADVERTENTIEN.

§ § § VERKOOPING binnen Vlissingen, op Dingsdag den 13. April 1847, des voormiddags om 10 ure, ten overstaan van den Griffier *VAN LEEUWEN*, aan het Huis op den Koosteenschendijk bij de Duinpoort, Wijk A: No. 84, van eenen Zindelijken **INBOEDEL**, bestaande in eene Chiffonière, Linnenkast, Bufet, Canapé, Tafels, Stoelen, Spiegels, Ledikanten met Behangsels, Bedden, Dekens, eene Pendule, Porcelein, Glaswerk en andere Goederen. Daags te voren voor een ieder te zien.

MANUFACTUREN EN MODES,

BIJ

W. MORLEY,

Groote Markt, I. No. 13, Middelburg.

Ontvangen diverse Nieuwe Artikelen, voor **Dames Kleedjes, Shawls, Zijden Stoffen** en meerdere **Nouveautés.**

---

§ § Beste **Westfaalsche HAM**, tot civile prijs, bij de Wed. *ZEEGELAAR*, te Vlissingen.

STADS-SCHOUWBURG.

Onder Directie van den Heer L. F. J. ROSENVELDT, Oud Lid en eerste komiek van den koninkl. Schouwburg.

Op WOENSDAG den 7. April 1847:

MARIE JEANNE

OF

DE VROUW UIT DE VOLKSKLASSE.

TOONEELSPEL in 5 Bedrijven en 6 Tafereelen. Vrij gevolgd naar het Fransch van Dennerij en Mallian. (Nooit alhier vertoond.) Dit uitmuntend Tooneelspel hetwelk zoo zeer het oog en hart des aanschouwers boeit, is te Parijs 150 malen en ll. te Amsterdam 12 achtereenvolgende malen vertoond.

Na hetzelve:

VIER SCHILDWACHTEN OP EEN POST.

Blijspel in één Bedrijf, naar het Hoogduitsch.

Door goedgunstige medewerking zal het Orchest buitengewoon bezet zijn.

Aanvang ten 6½ ure.

Prijzen der Plaatsen.

1e Rang *f* 1,49. 2e Rang *f* 1,00. 3e Rang *f* 0,60.

STOOMJAGTEN,

varende in het Beurtveer tusschen de Steden

Middelburg, Dordrecht, Rotterdam

en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen,

April 1847.

Van Middelburg.			Van Rotterdam.		
Donderdag 8,	's mr. 4	ures	Donderdag 8,	's mr. 9	ures
Zaturdag 10,	« 6	«	Zaturdag 10,	« 10½	«
Zondag 11,	« 7	«	Zondag 11,	m. 12	«
Dingsdag 13,	« 9	«	Dingsdag 13,	's mr. 4	«
Donderdag 15,	« 10	«	Donderdag 15,	« 4	«
†Zaturdag 17,	« 5	«	Zaturdag 17,	« 5	«
†Zondag 18,	« 5½	«	Zondag 18,	« 6	«

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 3. April. Sedert den 1. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Landy Krintsby, J. Affer, Halifax, Industrie, J. Roberts, Leith, beide stukgoed; Wilhelmine, J. Schmidt, New-York, katoen en rijst; Johan, W. Nordenholm, Gibraltar, graan; Adolphe, C. Breton, Nantes, wijn; Jacques, P. la Fite, Livorno, marmer.

Van Antwerpen de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

St Joseph, J. Walker, graan, Londen; Gravin van Deuw, J. Weis, Eolus, P. Castellum, beide ballast, Constantinopel.

Van Gend gezeild:

Prudentia, S. P. de Vreede, ballast, Riga.

Van Odessa gezeild:

Arminius, C. F. Wiegmeijer, rogge, Bremen, laatst van Vlissingen.

MIDDELBURG, den 2. April. Heden komt uit zee de Roompot, kapitein S. van Delden, van Batavia voor deze stad.

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 4 ure.
Sluiting des avonds 8 «

Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Bammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.